

var det ærede Medlems Mening, som han har gjentaget idag —, saa forekommer dette mig at være en ganske befyndelig Slutning; thi saalænge som Udvalgets Ordfører staar i det Mindste som Flertallets Ordfører, da ser jeg virkelig ikke, hvorledes Administrationen skulde kunne lægge tilside den tidligere Praxis, idet Flertallets Afgjørelser dog er Hingets, hvad ogsaa den høitærede Indenrigsminister saa godt som Nogen har erkjendt. Jeg tror derfor, at det ogsaa er en aldeles uberettiget Slutning af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds, naar han sagde, at vi nok skulde komme til at søle senere, at der ikke vilde blive taget Hensyn til, hvad Flertallet vil, efter at den forandrede Stilling, som han sagde, var kommen tilstede. Det var den Slutning, det ærede Medlem uddrog; men jeg haaber dog, at Stillingen i Fremtiden vil bevblive at være den samme som hidtil. Skulde det imidlertid ske, at Regjeringen ogsaa paa dette Omraade kun tog Hensyn til Mindretallet og ikke til Flertallet, saa vilde det være et Vidnesbyrd om en meget forfærdig Ordning. Det, som jeg ellers vilde sige nogle Ord om, er Vædringsforeningene under Nr. 109 og 113. Man skulde tro efter den Begrundelse, der er givet af det førstnævnte Forslag, at Skytteforeningerne havde en meget rivende Fremgang, og Alt var saare godt; men gennemlæser man Overbestyrelsens sidste Beretning af 5te Mai 1874, saa faar man rigtig nok et noget andet Indtryk. Sær synes det at være galt fat i Sjælland. Det hedder saaledes for Viborg Amts Vedkommende, at der er ingen Fremgang, og at det ligger i, at de politiske Forhold i høi Grad virke hindrende derfor. Noget Sigtende medes der for Veile Amts Vedkommende, idet det hedder, at naar kun 19 af dette Amts 47 Foreninger have været i Virksomhed, saa maa Grunden dertil tilbørlig søges i de lokale Forhold, men dog nærmest i det politiske Nære, som har grebet Befolkningen i Amtet og afledet dens Interesse fra Skyttefagen. I Ribe og Ringkjøbing Amter synes Tilstanden heller ikke at være meget glimrende, thi det hedder strax i Indledningen — efter en Bemærkning om, at Præstø Amts Skytteforening havde anmeldt en Repræsentant, som dog ikke gav Møde ved Sammenkomsten mellem Skytteforeningernes Repræsentantskab og Overbestyrelsen i 1873 — at Aalborg og Ringkjøbing havde meddelt, at Snægen vilde møde paa deres Begne og derefter nævnes der endvidere en hel Mængde Kredse, som ikke have sendt Repræsentant. Naar det derfor hedder i Ministeriets Beretning, at samtlige Repræsentanter have været enige om det og det, og at der har været Repræsentanter tilstede for alle Amtene, er det muligvis ikke at forstaa efter Bogstaven. Vel veed jeg, at der er afholdt et Møde, siden dette blev givet, men det er ikke rimeligt, at en saa meget større Sver skulde være kommen tilstede siden Mai 1874. Man ser altsaa, at Skyttefor-

eningerne beklage sig over, at det er den politiske Interesse, der afleder Opmærksomheden fra dem. Jeg vil dertil bemærke, at, naar det er Tilfældet, ere Skytteforeningerne dog maasse ikke selv ganske uden Skyld deri. Det kunde vistnok være ønskeligt, at vi paa afskillige Omraader, som jeg vil betegne som rent neutrale f. Ex. den Sag, jeg nu omtalte, Sandboforeninger, Skolevæsen osv. holdt Politiken saa meget som muligt udenfor. (Hør! Hør!) Sa det er sagt til alle Sider, uden at det skal være udfattet til nogen enkelt. Jeg vil altsaa ønske, at der var nogle virkelig neutrale Gebeter, da jeg tror, at det vilde være heldigt midt i Afskillelsen at have Noget, der kunde være Samlende for Befolkningen, Noget, der kunde forene os til Samarbejde. Jeg vil derfor sige, at naar Skytteforeningerne give denne Indberetning, de de selv ikke uden Skyld i, at det er saa, thi de have da rimeligvis eller rettere deres Styrelse selv mere eller mindre blandet Politik ind i deres Opgave. Det er som sagt nær ved at blive en Sygdom, at Politik blandes ind i alt Muligt. Jeg ønsker netop at sige dette, fordi jeg er en Ven af Skytteforeningerne. Jeg tror nemlig, at det kan være en ganske fordel for de Unge, at deltage i Skytteforeningernes Ovelser om Søndagen i Stedet for, at de bruge deres Kræfter paa Ting, der ikke alene ikke ere oplivende, vækkende og uduellende for dem, men som ligefrem ere ødelæggende og nedbrydende. Jeg har selv været Vidne til, at Skytteforeninger kunne virke i værdig Retning, og jeg sigter da navnlig til de frie Skytteforeninger. De frie Skytteforeninger have derfor ogsaa i den sidste Tid, for Exempel i Ringkjøbing og Veile Amter, vist, at de have en god Fremgang, og saa vidt jeg kender dem, — og jeg kender dem saa nogenlunde, — indblande de ikke Politik; thi det kan selvsjælgelig ikke henregnes til Politik, at de ved Siden af deres Skydeøvelser høre belærende f. Ex. historiske Foredrag, at de øve sig i Sang osv. Jeg vil altsaa haabe og ønske — og derfor har jeg været med til at ville bevilge de 1000 Kr. til Ammunitionen — at den ærede Minister vil indkomme de frie Skytteforeninger, naar de gjøre tilbørlig Rede for, at deres Ammunition bruges paa den rette Maade, og at der ikke, fordi de ikke kunne blive indordnede under Amtskytteforeningerne, derfor bliver lagt dem nogenformet Hindring i Veien. Dette om Skytteforeningerne. Dernæst skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger om den saakaldte Arbejderkommission. Det vil allerede ses af Anmærkningerne, at det var godt, at vi negtede Bevillingen i Samlingen 1872—73, thi Regjeringen indrømmer selv, at det Materiale, hvorpaa den skulde være nedsat, havde saa mange Mangler, at man selv i den næste Samling ikke fandt sig foranlediget til at forlange nogen Bevilling, fordi det Materiale, der var indkommet, var saa mangelfuldt, at ingen Kommission kunde nedsettes derpaa. Det